

Харківська область
Обласний ін. П. К. Крушельний
№ 1

КХ

Контрольний екземпляр
3 НОВИМ РОКОМ!

Центральний Комітет КПРС
закликає комуністів,
комсомольців, усіх
радянських людей зустріти
ювілей Володимира Ілліча
Леніна новими успіхами
в боротьбі за комунізм,
перетворити завершальний
рік десятиї п'ятирічки
в рік ударної
ленінської роботи.

(З постанови ЦК КПРС «Про 110-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна»).

У колективах, які носять ім'я В. І. Леніна
КОЛГОСП ІМЕНІ ЛЕНІНА
ЗНАМ'ЯНСЬКОГО РАЙОНУ
Ще один рік минув. Ми почали відлік нового десятиріччя. Але 1979-й залишиться в пам'яті народом. Для колективу нашого господарства він значимий тим, що успішно, незважаючи на примхи погоди, справлявся із завданням по продажу державі рослинницької та тваринницької продукції. Вірні показники мають працівники саду, омолоджені комуністом Григорієм Кіндратовичем Чабаном, садівники одержали утрощ більший від запланованого урожай фруктів.
Вагомий внесок у загальну справу зробили комсомольці і молодь, які працюють у транзитній бригаді і на свинотоварному комплексі, в саду і на молочнотоварних фермах, в автогаражі. Протягом минулого року добре трудилися механізатори, комсомолець Микола Баліч, оператор свино-

парного комплексу, молодий комуніст, член Кіровоградського обкому ЛКСМ України Катерина Зубцова, водій автомобіля Анатолій Куцин.
Великі плани у господарстві і на рік нинішній. Ми зважуємо свої можливості, виявляємо резерви, щоб досягти ще вищих показників. Так, на відгодівлі свиней вирости одержувати щодобові прирости ваги кожної тварини на 120-150 грамів більше від планових.
Славний ювілей — 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна — зустрінемо перевиконаними завданнями першого кварталу. В цьому своє вагоме слово скаже молодь.
В. НЕДОВОЗ,
секретар парткому колгоспу імені Леніна Знам'янського району.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Вівторок, 1 січня 1980 року • № 1 (2729). • Ціна 2 коп.

НОВОРІЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Дорогі товариші, друзі!
Через кілька хвилин Кремлівські куранти сповістять про настання Нового, 1980 року. 1979 рік, який закінчується, був для радянських людей роком мирної творчої праці. Наша велика соціалістична Батьківщина під мудрим керівництвом ленінської партії, її Центрального Комітету на чолі з товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим продовжувала неутихлий рух вперед, до нових рубежів комуністичного будівництва.

На цьому шляху досягнуто чималих успіхів, переборюються наваги труднощів. Вперед просувалася вперед наша соціалістична індустрія. До ладу діючих стали сотні нових великих підприємств. Добрих результатів добилися трудівники цільної і ряду інших сільськогосподарських районів, а також бавовнярі.

Вражаючим є досягнення в освоєнні космічного простору, розвитку науки, культури. Підвищується добробут радянських людей — зростають їх реальні доходи, послідовно розв'язуються завдання поліпшення житлових умов трудящих. Вагомий вклад у здійснення рішень XXV з'їзду КПРС вносять трудівці всіх братніх республік Радянського Союзу.

Сердечне спасибі всім, хто з повною віддачею сил і здібностей працює на заводах і шахтах, полях і фермах, на транспорті та будовах, у сфері обслуговування, охороні здоров'я й освіти, в науці і культурі. 1979 рік був Міжнародним роком дитини. В нашій країні він ознаменований тисячами добрих справ: збудовано нові дитячі садки і ясла, школи і лікарні, гостинно відчинили двері дитячі театри, Палади піонерів, станції юних техніків, стадіони і плавальні басейни. Ленінський заповіт «Усе найкраще — дітям» став законом життя радянського суспільства. Хай юне покоління росте працотворним і освіченим, чесним і мужнім, щасливим і здоровим.

Дорогі товариші! У 1979 році наша країна продовжувала послідовно здійснювати програму дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів. Важливою подією стало підписання між СРСР і США Договору про обмеження стратегічних наступальних озброєнь, його ратифікація і втілення в життя відкриють нові можливості для припинення нагромадження арсеналів ракетно-ядерної зброї.

Нові мирні ініціативи, з якими виступив Леонід Ілліч Брежнєв, — яскраве свідчення нашого прагнення сприяти справі мирної розрядки в Європі, зменшенню небезпечного воєнного протистояння. Ми твердо впевне-

ні, що всі народи кровно зацікавлені в цьому. Всюди зростає розуміння небезпечності прийнятих НАТО рішень щодо розміщення в Західній Європі нової американської ракетно-ядерної зброї. Наростають вимоги народних мас до урядів: прислухатися до голосу розуму, спинити гонку озброєнь. Радянський Союз, виявляючи не обхідну турботу про свою безпеку, спільно з своїми друзями і союзниками продовжуватиме робити все від нього залежне для торжества великої справи миру.

У цю новорічну ніч ми шлемо сердечні поздоровлення братам і сестрам у країнах соціалізму. Наші щирі побажання успіхів у будівництві нового життя народам країн, які розвиваються. Своєю солідарністю і підтримкою ми висловлюємо трудящим капіталістичних держав, які борються за свої права, людям доброї волі, усім борцям за мир, демократію і соціальний прогрес.

Дорогі товариші! Наша країна готується до виборів у Верховні Ради союзних і автономних республік, у місцеві Ради народних депутатів, які, безсумнівно, стануть новим переконливим свідченням справжнього народолюбства, непорушної ідейно-політичної єдності радянського народу, його згуртованості навколо рідної партії.

Дедалі ширше розгортається соціалістичне змагання за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Натхненні рішеннями листопадового Пленуму ЦК КПРС, радянські люди сповнені рішучості зробити кожний день Нового року днем ударної ленінської роботи. Головне при цьому — турбота кожного про неутихле зростання продуктивності праці, ефективності і якості роботи, посилення економії та бережливості, підвищення організованості і дисципліни.

Дорогі товариші, друзі! Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР сердечно поздоровляють з Новим роком робітників, колгоспників, інтелігенцію, славних радянських жінок, молодь, ветеранів революції, війни і праці, доблесних воїнів Армії і Флоту, які охороняють мирну працю радянського народу. Новорічні поздоровлення всім, хто зараз на трудовій вахті, бойовому носту, хто працює далеко від рідної землі.

Доброго здоров'я, нових успіхів у праці, навчанні, творчості всім вам, дорогі товариші!

З Новим роком, з новим щастям, друзі!

Центральний Комітет КПРС Президія Верховної Ради СРСР Рада Міністрів СРСР

АНОНС

Здоровимо читачів «Молодого комуніста» з Новим, 1980-м роком і зичимо щастя й життєвих висот. А щоб у вас не склалися враження, що ми хо-

чемо відбутися лише побажаннями, запрошуємо на «Новорічний бал» (читайте 2—3 сторінки).

Ласкаво просимо! Тут ви познайомитеся з гостями балу, почуєте підслухану розмову, побуваєте на вечоринках... Словом, побачите й почуєте таке, чого

не побачите й не почуєте ні в який інший день.

Хочете посміятися? Прочитайте 4-у сторінку. І гість «П'ятого колеса» кіровоградський гуморист Борис Чампай доведе вам, що високосний рік не таке вже й лихо, а навпаки — благо. Тож — запрошуємо!

У КРАЇНАХ СОЦІАЛІЗМУ

В ОСТАННІ ДНІ 1979-ГО

Варшава
Символічна новорічна зірка, яка спалахнула в портовому комплексі Пеціні — Свінесуйське, звістила про дострокове виконання колективом докерів планових завдань 1979 року. Працівники одного з найбільших портів країни обробили 24 мільйони тонн різних вантажів.

Будапешт
Колектив електроакустичного заводу «Бєат», успішно виконавши плани цього року, в основному завершив поставки обладнання для об'єктів московської Олімпіади. Обладнання з маркою підприємства будуть оснащувати 1200 коментаторських кабін.

Ханой
Трудовими досягненнями зустрічають Новий рік в'єтнамські енергетики і шахтарі. В 1979 році на шахтах і рудниках, вугільних розрізах і електростанціях впроваджено у виробництво понад 12 тисяч раціоналізаторських пропозицій і винаходів. З початку другої в'єтнамської п'ятирічки економічний ефект від втілення в життя творчих ініціатив трудівників галузі становив близько 80 мільйонів донгів.

Прага
Десятки тисяч дітей у Чехословаччині і далеко за її межами знайдуть під новорічною ялинкою або одержать у подарунок від Діда Мороза потішні м'які іграшки, виготовлені фізикалом фабрики «Гаміро» в місті Рокіцани.

Тільки цього року вміли робити змайстрували 360 тис. іграшок. Це — улюблені всіма малюками персонажі відомих казок і мультиплікаційних фільмів. Більш як 75 проц. усієї продукції підприємства відправиться до дітей багатьох країн світу.

Гавана
У кубинському місті Лас-Тунас передано в експлуатацію автоматичну телефонну станцію. Таким чином, тепер усі адміністративні центри кубинських провінцій мають із столицею республіки автоматичний телефонний зв'язок. (ТАРС).

ДІАЛОГ З ТОВАРИШЕМ ЛЕНІНИМ

Кожен із нас у глибині душі мрійник. Пригадаймо дитяче «Якби я був дорослим...», «Якби я був чарівником...», «Якби...»

Дорослі теж не залишаються байдуками... У «Літературній газеті», наприклад, вони не так давно напівжарту вели серйозну розмову «Якби я був директором...». Сьогодні нам хочеться звернути увагу на інше «якби» — «Якби ти зустрівся з Ленінін, про що б ти йому розповів, про що б запитав?»

Нехай це стане темою творів піонерів і школярів на уроках

літератури чи позакласній годині. Редакція уважно ознайомиться з ними і кращі, найцікавіші будуть видрукувані в цьому році під рубрикою «Діалог з товаришем Ленінін».

Можливо, це буде не твір, а просто уявний діалог із Іллічем. Єдина вимога — щирість і відвертість. Темою цієї розмови може послужити, скажімо, така: «Ленінін і діти». Як відомо, Володимир Ілліч дуже любив дітей. Що ви знаєте про зустрічі Ленініна з вашими тодішніми ровесниками? Як звали юніх друзів Володимира Ілліча? У яких книгах розповідається про дружбу Ленініна з дітьми?

Відповіді надсилайте на адресу: 316030, м. Кіровоград, вулиця Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комунар».

Піснь балу

символічний штаб обласного студентського будівельного загону під умовною назвою «Кіровоградщина». Командир — Анастасія ВЕРЕМЕНКО, студент КІСМУ, помічник — Любов МУЗІЧЕНКО, студентка педінституту, майстер — Людмила ЯЗЛОВЕЦЬКА, випускниця будівельного технікуму, боєць — Леонід ВЕЛИКОРОД, студент педінституту.

ЛІТНІЙ СПОГІД СЕРЕД ЗИМИ

Командир

...Складено речі й зашнуровано рюкзаки, встаньмо потиснуто руку чомусь раптом розчуленому виконробові. Останній будзагонівцев зашнов у автобус, стукнули дверцята, майнув за виконним склом прощальний жест руки.

— Тримайся, командире!

— На собі переконався, що то значить: капітан залишає судно останнім. Хлопці поїхали додому, а я зостаюсь підміняти хворого головного інженера зони. Того ж дня дізнався, що наш «Горизонт» став переможцем змагання в об'єднаному будівельному загоні «Корчагінець».

З чого силалася та перемога? І з курйозів теж. З незвичайного рейсу Феді Серьоніна. У його грузинка зіпсувалася моторна передача, і він три години долав кілька кілометрів заднім ходом і доставив-таки потрібний бригаді бетон. З дня ударної праці. До обіду не підвезли бетону. Хлопці поскаржилися у диспетчерську. І через годину — лелека Колоса самоскида посунула до наших будівельників. А тут, як на зло, поламалися два вібратори. Трамбували бетон вручну. Носили, попатани, близько першої ночі дали розпорядження: 140 кубічних метрів

кожної жінки тему, як «Син і сновидіння». Вже й світло загаряло, а в палаті ще довго не вихукали гарячі жіночі дебати.

І на злоті Люба виступала. А потім із гордістю приймала з рук першого секретаря обкому комсомолу Олексія Скічка перехідний приз за перше місце, яке зайняв «Мрійник» у змаганні загонів небудівельного профілю області. І встигла подарувати чарівну усмішку строму об'єктиву фотографа.

— То і був мій найпам'ятніший день у минулому році, — скаже вона пізніше.

Майстер

— Коли їхала до будівельного загону, здавалося, знала все. А на практиці того виявилось — мало. Знову довелося діставати конспекти, бити чолом досвідченому виконробові. Хлопці, спасибі їм, допомагали. Минулорічний «Технолог» мені дав більше, ніж всі практичні заняття в технікумі (!).

Сашко Могильний, командир кімсітського «Технолога», вчорашній, по секрету: «Відверто кажучи, ми вважали не хотіли брати дитину-майстра в загон. Замість того, щоб її вчити, не пошкодували. Я працював з кількома майстрами і скажу одне: більше б таких, як Люда. Тоді загони наші трудилися б набагато краще».

А щойно ми дізналися від компетентних товаришів з обласного штабу СБЗ, що у січні Люду і її товаришів-будзагонівців чекає новорічний сюрприз-туристична поїздка до Чехословаччини.

Боєць

Морським вовком жартівливо називають людину, яка збожеволіла на чині океану і не на

ЦЕ НАША З ТОБОЮ БІОГРАФІЯ

Сьогодні ми перегортаємо останні сторінки потертого редакційного календаря, мимоволі беремо в руки таку ж потерту від часу підшивку «Молодого комунара» 79, і гортаємо її з початку. Вчитуємося у знайомі імена, відслідковуємо у щасливій молоді обличчя...

Минули роки, мине час, і з оцих емоційних свідчень встануть наш день, його ритм, його загальний мотив. Недарма ж про час кажуть так само, як про людину: час іде.

Найважливішим завданням 1979 року є посилення боротьби за ефективність і якість роботи — таким був один з перших записів минулого року, схвалений учасниками зборів партійного, радянського, профспілкового, комсомольського й господарського активу області.

«Ми повинні пам'ятати, що дальше підвищення продуктивності виробництва — у наших руках... Закликаємо всіх молодих доярок області боротися за п'ятитисячні надії молока від корови, за те, щоб п'ятирічний план його виробництва і продажу державі виконати до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна» — це також один із перших конкретних записів у біографії року минулого, зроблений переможцями соціалістичного змагання серед молодих майстрів долина у зверненні до всіх молодих трудівників молодітосварницьких ферм області. А через місяць виступив йому «автограф» комсомольсько-молодіжної зміни верстатників Олександрійського заводу підомово-транспортного устаткування: на початку року хлопці вже працювали в рахунок грудня, вони зобов'язалися на честь 60-річчя ЛКСМ України (його ми відзначали в червні) здавати всю продукцію тільки найвищої якості.

Відак, мимоволі говоримо про наш, радянський спосіб життя — про умови, величезні можливості, широкі права, які надає людині праці Великий Жовтень. І при цьому завжди пам'ятаємо, що радянський спосіб життя — це насамперед сама радянська людина.

Ось чому всі ми з великим піднесенням — духовним і трудовим — зустріли напередодні виборів депутатів до Верховної Ради СРСР Звернення ЦК КПРС до всіх виборців, громадян СРСР, а потім з таким же піднесенням пішли 4 березня до виборчих дільниць.

Ось чому ми так ревно стежили за ходом Всесоюзного перепису населення, а в урочисті дні святкування 325-річчя возз'єднання України з Росією радо усвідомили, що злет і творчий поступ нашої республіки — то злігта чуттям єдиної родини дружба й допомога всіх радянських народів, то ще одне красномовне свідчення правоти ленінської національної політики КПРС, торжество ідей пролетарського інтернаціоналізму.

Ось чому в дні китайської агресії у соціалістичному В'єтнамі на шпальтах «Молодого комунара» з'явилися такі поетичні рядки:

З тобою — ми, і з нами — ти,
В'єтнаме,
Ти — непереможний!

Червоними віхами позначений напружено-славний 1979 рік. Славний вагомими ділами комсомольськими. Енергійно включилися у підготовку до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна юнаки та дівчата Кіровоградщини. Скрізь — у комсомольських організаціях і молодіжних колективах — почалося змагання за почесне право бути сфотографованим у Ленінському меморіалі міста Ульяновська біля пам'ятного Червоного Прапора ЦК КПРС, яким ВЛКСМ нагороджений у зв'язку з 60-річчям. Це змагання викликало підвищення трудової та суспільно-політичної активності молоді Кіровоградщини у боротьбі за виконання рішень XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, постанов ЦК КПРС «Про дальшє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи, інших важливих постанов і рішень партії та уряду».

Головним девізом юності завжди був і залишається девіз «Вчитися комунізму».

З новою силою прозвучав він для комсомольців Кіровоградщини у ювілейний для ЛКСМУ рік. «Вчитися комунізму!» — це раз закликала нас ХХІ обласна комсомольська конференція. Вона стала своєрідним підсумком молодечої звитяги спільної. Ось лише кілька штрихів з нашого «автографу» в біографії 1979-го:

на зйивках працювало більше 23 тисяч комсомольців у складі 60 комсомольсько-молодіжних збирально-транспортних загонів, 452 комбайнових вишпачів. Виконуючи рішення ХVIII з'їзду ВЛКСМ, комітети комсомолу направили у сферу торгівлі, обслуговування та громадського харчування близько тисячі юнаків і дівчат, створено 70 комсомольсько-молодіжних колективів;

більше 15 тисяч комсомольців і неспілкуваної молоді розробили й направили у виробництво близько 6 тисяч пропозицій з економічними ефектами понад 5 мільйонів карбованців. Та, мабуть, найцікавішим у році минулого було те, що називався він Міжнародним роком дитини. Саме дитини, яка щойно народилася або вже підросла. Проте — дитини, яка народилася ще до нас духовно.

Такі думки називає переліг старої газетної підшивки. Власне, з цих ми й почали цю розмову.

Але розмова триватиме і в кіншньому році. З Новим роком!

Увага! Бліцконкурс

Ось і закінчився 1979-й. У минулому році на кіноекрани ви-

І було на тих вечорницях...

Пісня є така:
«Ой, не ходи, Грицю,
Та й на вечорниці,
Бо на вечорниці
Дівки-чарівниці!»

Вам, мабуть, при цих словах уже й уявляються такі собі старезні дідугани із заволоченими туманом, трохи вже не прозорими очима: «Було колись... А було... От у нас, було, як зберуться на куминних Парашинних колодах хлопці та дівчата...»

Було...

І є. Хочете на вечорниці? Дуже? Будь ласка. Заходьте цими днями до гуртожитку Кіровоградської швейної фабрики. Відважались?

Тож заходьте ви так собі неспілкувано до світлиці, а там — і вишивані рушники, і килими, і піч у півнях та квітках, а в ній гуде, налякотить і щось дуже смачно пахне. А трохи далі — дівчата шинють, прядуть, вишивають, переплітаються, співають, посміхаються лукаво, — словом, усе зразу. Та всі ж ну тоб' як намалювані, одна одної краще. Ви побачили їх — вони побачили вас. І господиня тут як тут. Припрошує вас, лаву підсуває, за рукав хапає, повірив, не знає, куди вас і посадити.

Сиди нарешті, вмостилася, обережно так перевелася дух і підняла очі, аж тут десь за дверима:

«Добрий вечір, тобі,
пане господарю,
Радуйся, ой радуйся, земле,
рік новий народився...»

А потім — музика, сміх. До світлиці, перевернувшись через рога (ви й не помітили, як котрас із дівчат поставила його під дверима) заходить отаман, а за ним і вся козацька

ватага. Заходять і потрапляють під такий прищипливий вогонь гострих дівочих язиків, що навіть і ви починаєте в душі протестувати, розправляєте плечі і вже готові й собі встрянути у дотепну словесну перепалку, щоб стати на захист зніяковілих гостей... Але не поспішайте... Вони теж, здається, не лисом шиті. І в піснях, і в жартах, і в дотехах, як казав один чоловік, «в курсі дела». Може, ще вчора ви бачили когось із них в педінститутських аудиторіях таких стиглих і сумирних перед черговим заліком, та ніколи тут розбиратися, хто і звідки, бо у дверях уже стоять...

Хто там ще? Ага, троїсті. Гармошка, скрипка, бубон. О, то інструмент...

І як ушкварять музики, і як підхоплять же хлопці дівчат, а дівчата хлопців у танок! І пішло, і пішло... Повірте, і ви не втерпите. Ви вже усміхаєтесь, а в грудях щось піднімається, піднімається. Навіть якщо вам уже й десять та й... десять і духу ледве сталося дійти до цієї господи, кажу, не втерпите. Бо і сова вас, і киди, і ноги вже самі пристукують та притупують, і вмент забудете ви про свої болячки і підете по колу та навприсядки, бо ж усе навкруг сміється, переливається, гуде, гукає, лопотить.

Вечорниці!

І ось ви натанцювалися. Натанцювалися. Натанцювалися. І ноги аж гудуть. І в животі бурчить. Чого б то? Ага, згадали. Просто давно не поралися біля жиски. Не встигли ви про не подумати, як господиня вже

Ново-

річ-

ний

репор-

таж

запрошує вас до столу. А там у полив'яних мисках, і мисочках, макітрах, горщиках і горшечках, куклях і куклях — і вареники, і сметана, і пампушки, і піріжки, і мед, і квас. А який аромат, а смак! Ну ніби тоб' само в роті тане. Словом — на здоров'я!

А за роботою ви встигаєте ще й перекинутися жартами з сусідом і сусідкою, почути дуже страшну історію чи цікаву новину. Де ж, як не на вечорницях, про все узнаєш, про все довідаєшся. Вам розкажуть і про славних шаачок Люду Вітенку, Люду Ватульову, Таню

Покладову, і про фабрику, і про гуртожитський клуб «Подружка»... та про що тільки не розкажуть!

А по тому ви ще раз натанцюєтеся, наспіваетесь і натомитесь.

І ще довго будете після згадувати: «От на тих вечорницях було... А було...»

Д. БОНДАР.

спецкор «Молодого комунара».

На знімках: смачніших вареників, повірте, ви ще не їли; ой сядь, козаченьку, біля мене...; та й по колу, та й навприсядки — вечорниці!

Фото В. ГРИБА.

ЧУВ ДЗВІН...

Свєтлє Плітківєрєнко потрапила на конкурсний бал у місті Кіровограді.

йому такої нагоди поділитися з ким-небудь потрапляючою новиною з пікантними подробицями про життя місцевих театралів! Тільки от із ким? Найкраще розповідати людям не знайомим: ніякої тоб' відповідальності, та й себе вільно почуваш. Усі танцюють... Ага, он один у масці, здається, щойно зайшов! Наближається... Наче з інтелігентів.

— Доброго вечора! З Новим роком! Ви Бондаря, режисера з нашого театру, знаєте?
— Доброго вечора. Знаю, а

дизнався. Але синопсис уже написав, лише адресу вкажу і відправлю. Хай знають, чим їхні ревізори у Кіровограді займаються!
— Мені здається, я знаю, кому адресувати лист...
— Кому? Підкажи, голубчику!
— Гоголю, Миколі Васильовичу...
— Це начальник того ревізорів?
— Та... напевно...
— Давай запису. А де-оцей Гоголь працює?
— Розумісте, він не працює...

У ВИХОРИ

Все раптом стихло. І весела музика, і розмови. Так було хвилину, другу. А потім залом пробіг шепіт:

— Та це ж Артаньян! Але дивіться: один без вірних друзів Атоса, Портоса і Арамиса. Як завжди — один за всіх, а всі за одного. Вже жам легше буде. Якщо той, на когось з огороною шпаякою... Почали трохи

холод і достатньо-таки потрібний бригаді бетон. З дня ударної праці до обіду не підвозили бето-ну. Хлопці поснажилися у дис-потчерську. І через годину — лелі Колонна самоснідає посу-нула до наших будівельників. А тут, як на зло, поламалися дві вібратори. Трансували бето-ну вручили, носили лопатами. Близько першої ночі дали ре-корд — 140 кубічних метрів!

Комісар

Якось у обласному штабі СВЗ запитали Анатолія Чухрія, командира «Мрійників».

— Ти що, спеціально відби-рав у загін найзаповзятливіша, не тільки до праці, а й до ве-селоного відпочинку?

Анатолій хитро покруктив ви-горілий вус, засміявся:

— А якщо і так?

А потім, задумливо і тепло:

— Завжди веселі обличчя «мрійників» — це своєрідне дзеркало життєрадісного, ба-дьяорого, запевнятого комісара, нашої Любаші. Вона — органі-затор усіх справ загону, якщо хочете — чутливий барометр морально-психологічного стану бійців.

...Вона готувалася до виступу на обласному з'їзді бійців студентських загонів і членів тру-дових об'єднань старшокласни-ків. І раптом захворіла. Поклади-ли до лікарні. Жовтневі свята зу-стрічала там. Коли ми гуртом прийшли її провідати, дуже зра-діла і навіть трохи розгубилася:

— Ой, та тут майже весь за-гін зібрався!

Любимим запитанням не було кінця. Найбільше цікавилася справами в рідній групі, на фа-культеті. Хвилюється заступ-ник секретаря комітету комсо-молу за своїх товаришів.

— Дівчата! Ви ж не підве-діть мене і наш «Мрійник». Ад-

Сашко Могильний, командир кісмівського «Технолога», вчи-рає, по секрету: «Відверто кажу, ми взагалі не хотіли брати дівчату-майстра в за-гін. Який із неї толк? А взяли — не пошкодували. Я працював з кількома майстрами і скажу одне: побільше б таких, як Лю-ба. Тоді загони наші трудили-ся б набагато краще».

А щойно ми дізналися від компетентних товаришів з об-ласного штабу СВЗ, що у січні люду і її товаришів-будзагонів-ців чекає новорічний сюрприз — туристична поїздка до Чехосло-ващини.

Боець

Морським вовком жартівли-во називають людину, яка обо-рознила не один океан і не на один «посудині», і з'їла не один пуд морської солі. Леоніда Белькород морської солі, зви-чайної, не їв, а от диліжки і це-менту за всі чотири студент-ські літа у підпідприємстві «Старті» понюхати довелося. Тому друзі зовуть його не мор-ським, а будзагонівським вов-ком.

Найпам'ятнішим днем мину-лого року для Леоніда був той жовтневий, коли за рішенням бюро обласного комітету комсо-молу його представили до за-несення в Книгу пошани Укра-їнського республіканського сту-дентського загону.

А на наш бал Леонід приїхав із Компаніївки, з педагогічної практики. У Новому році боець уже не надягне будзагонівської історіївки. Він — випускник...

452 комсомольських енергій... Виконуючи рішення XVIII з'їзду ВЛКСМ, комітет комсомолу направили у сфері торгівлі, обслуговування та громадського харчування близько тисячі юнаків і дівчат, створено 70 комсо-мольсько-молодіжних колективів; більше 15 тисяч комсомольців і неспілкової молоді розробили й запровадили у виробництво близько 6 тисяч пропозицій з еко-номічним ефектом понад 5 мільйонів карбованців.

Та, мабуть, найцікавішим у році минулому було те, що називався він Міжнародним роком дитини. Саме дитини, яка щойно народилася або вже підросла. Проте — дитини, яка народилася ще раз — духовно.

Такі думки навіяв перегляд старої газетної підшивки. Влас-не, з них ми й почали цю розмову.

Але розмова триватиме і в нинішньому році.

З Новим роком!

Увага! Бліцконкурс

Ось і закінчився 1979-й. У ми-нулому році на кіноекрані ви-йшли нові художні фільми — хороші і не дуже. Не втратили популярності і збірники біля нас кінотеатра великої черги і деякі фільми минулих років.

Адміністрація клубу лю-бітелів кіно оголошує бліц-конкурс: «10 ФІЛЬМІВ РОКУ». Вам, шановні учасники, пропо-нується назвати десять кращих, на вашу думку, художніх філь-мів минулого року. Відповіді оформляються таким чином: фільм, який сподобався найбіль-ше, ви ставите на перше місце, трохи менше — на друге, ще менше — на третє і так далі аж до десятого. За всіма вашими відповідями ми і визначимо де-сять кращих фільмів року.

Переможцем конкурсу вважа-тиметься той, чия думка най-більше збігатиметься із загаль-ною. На нього чекає спеціаль-ний приз «Вітриль».

Чекнаємо ваших відповідей до 10 січня.

Бажаємо успіху!

що, може, хлопець уперше за-кохався по-справжньому, чекав взаємності, а з йому так від-повіла. Навіщо ж робити і йо-го нешасливим, для чого б'ються в ньому те дороге почуття? І якщо вже так склалася доля, я вирішила (тепер уже оста-точно) докласти максимум зусиль до того, щоб хлопець цей був найшасливішою людиною у світі...

Минав час. Поступово я звикла, потім він став най-ближчим і найкращим моїм другом. Потім почав подобати-ся (адже чим більше пізнаєш людину, тим більше вона подо-бається), і нарешті... Я зрозу-міла, що раніше просто захопо-лювалася, а тепер — покохала по-справжньому. Кохання — воно різним буває...

Не поспішай, Світлано, з висповідками. Можливо, і в тебе так вийде. Можливо, ти так са-мо зрозумієш, що інший — то просто твоє захоплення. Ти байдужа до хлопця напевне тому, що добре його не вивчи-ла, не помітила в ньому найпо-зитивніших рис. А ти відшукай. Погане у людини — зверху, а ти змій знайти хороше — воно в глибині. Продовжуй з ним зустрічатися — можливо, з ча-сом, і до тебе прийде справж-не кохання. Повторюю, не нівець його почуттів, не роби людини боляче. Ми тільки тоді станемо людьми, коли навчимося відчу-вати чужий біль...

Світлана ГУДОВИЧ.

с. Злинка, Маловишківський району.

У вас є мрія! Ну звичайно ж, є! Так хай же вона здійсниться у 1980-му, і не пізніше. Цього вам бажають господарі й гості «Новорічного балу». А втім, по-бакайте собі успіху самі, ви — найбажаніші гості балу.

І хай дасть вам річний заряд бадьорості, оптимізму наш тра-диційний «Новорічний бал».

У ВИХОРИ

Все раптом стихло. І весела музика, і розмови. Так було хвилину, другу. А потім залом пробіг шепіт:

— Та це ж д'Артаньян! Ане ди-віться: один, без вірних друзів Атоса, Портоса і Арамиса. Як! Завжди — один за всіх, а всі за одного. Вже нам легше буде. Якщо той, на когось з оголе-ною шпалою... Почали трохи оговтуватися від появи неспо-дізного гостя. А він, повільно оглянувши присутніх (когось, мабуть, шукав, та не міг пізнати, — завжди маски і карнавальні костюми) сказав:

— Чому немає музики? Нехай лунає. Адже я її запровадив у практику. І музку із задоро-женням слухають усі мої шіст-надцять підопічних. Бо виявля-є, що це допомагає у роботі.

— Д'Артаньян дослідник? — хтось тихенько прошепотів. Але ж ми знаємо, що він, як писав Дюма, дим, тобто музикою, не займався. Хоч був і не проти експериментів, ризикував.

— Правильно, — почувши це, відповів д'Артаньян. Але мій експеримент виправдав себе. Натисну клавіву магнітофо-на — і лунає з динаміка голос Софії Ротару чи ще якогось виконавця пісень. Спочатку де-хто протестував: що це, мовляв, за концерт, твориняж же після доїння відпочити треба. Так ось для відпочинку й концерт.

От тут-то хтось і пізнав мушкетера:

— Та це ж наш... Його ж рудий чуб викривав! Хлопець скромно посміхнув-ся. Потім знову посерйознішав. Адже бал бадом, а завтра зно-ву на ферму. Ранкове доїння. — Як там почувається шіст-надцять підопічних? Чи співа-ють без мене?

Бо у присутності дояра ко-рови його гурти дійсно співа-ють. Десять хлопців з'являється на порозі приміщення, як почи-нається таке різке ревняє в ряді, де стоїть його гурт. Ко-рови люблять свого господаря.

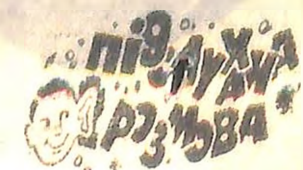
Час, мабуть, уже й познайо-митися: ПЕТРО ЗЕЛЕНЬКО — ДОЯР З КОЛГОСЛУ «ЗОРЯ КОМУНІЗМУ» ОЛЕКСАНДРІЙСЬКО-ГО РАЙОНУ. Це малолітнім хлопцеві навчилися доїти корів. І з тих пір пішло. Поважають його в господарстві за працю-юистість. Новорічне свято Петро відзначив уже давно. Достроно-во виконавши річні соціальстич-ні зобов'язання, він трудиться в радюном останнього року «п'яти-річчя».

Д'Артаньян-Зеленько знову посерйознішав і сказав, звер-таючись до учасників балу:

— Вже зараз відчуваю, що дещо зроблено, але й багато треба виконати. Ось стану тро-хи досвідченішим і викличу на змагання кращого дояра райо-ну Олексія Бушу з колгоспу «Дружба».

...І д'Артаньян, уже не інког-ніто, а знайомий нам, поринав у вихор баду.

ЧУВ ДЗВІН...

Євмен Плітковіренко потра-пи на новорічний бал цілком випадково. Але не вірчачи ж йому такої нагоди поділитися з ким-небудь потрясаючою но-виною з пикантними подроби-цями про життя місцевих те-атралів! Тільки от із ким? Най-краще розповісти людям не-знайомим: ніякої тобі відпові-дальності, та й себе вільно по-чуваш. Усі танцюють... Ага, он один у масці, здається, щойно зайшов! Наближається... Наче з інтелігентів.

— Доброго вечора! З Новим роком! Ви Бондаря, режисера з нашого театру, знаєте?

— Доброго вечора. Знаю, а що?

— Слухайте, тільки ж ніко-му. Таке розкажу, таке! Кажу-ть, він перед самим Новим роком привіз у театр ревізора! Уявляєте? Сам запросив!

— ???

— Не знаю, але кажуть, усе там було... Може, десь щось... і того... Не бачив. За що купив, за те і продаю. Самі розуміє-те — ревізія є ревізія. Але після всього... Знову прийшли в театр. Удавох. Чи після «Вес-ни», чи після «Добруджі» — не знаю... Але ревізор, кажуть, на ногах не тримався. Ну, Бон-дар, той же п'є... Але щоб у такому вигляді чужу людину, та на сцену... Жак... Кажуть — поставив. На сцені. Не посадив, а поставив! Уявляєте? Це при глядачах, повен зал був! А во-ни, глядачі, теж добрі!

— А що таке?

— Замість того, щоб осудити таку поведінку людини, яка по-винна бездоганно виконувати службові обов'язки, плещуть у долоні!

— А прізвища ревізора ча-сом не знаєте?

— Знаю, голубчику, знаю! Хлестаков, Іван Олександрович... От тільки де робить, не...

— Та я той... то я від себе... для більшої переконливості... Як же це... Мені ж казали... Та що ж це...

...Делі ми розмови не по-чули. Заграла музика, і хтось запросив Анатолія Косяченка на білий вальс.

ПЕРЕМОЖЦІ ВІДОМІ НЕ ВСІ

ПРО ІСТОРІЮ ОЛІМПІЙ-СЬКИХ ІГОР, НАЯЦІКАВІШІ МОМЕНТИ ЦЬОГО СВЯТА СПОРТУ, ЯКЕ МАЄ ВІКОВІЧ-НУ ІСТОРІЮ, МИ ПЛАНУЄМО РОЗПОВІСТИ У НОВОМУ, 1980 РОЦІ... ОТЖЕ, РОЗПОВІДЬ ПЕРША.

У РАХОВУЮЧИ великі заслуги засновника сучасного олім-пійського руху П'єра де Кубер-тена (ми розповідали про нього в «Молодому комунарі» від 22 грудня 1979 р.). Олімпійські ігри вирішили проводити у Франції. Паризькі ігри стали першими іграми нового столі-ття. Вони тривали... п'ять міся-ців — із 20 травня по 28 жовт-ня. Вперше в Олімпіаді взяли участь жінки. Шість спортсме-нок розіграли першість у зма-ганнях із тенісу і гольфу. Пер-шою олімпійською чемпіонкою

стала Шарлотта Купер із Англії, яка виграла тенісний турнір. Як і в 1896 р. (І Олімпій-ські ігри), через брак коштів спортсмени царської Росії до Парижа не приїхали.

Газети і журнали 1900 року досить стримано висвітлювали Олімпіаду. Детальний звіт про ігри важко відшукати навіть у французьких виданнях. Це, на-певно, була єдина Олімпіада,

точний список переможців якої практично неможливо скласти. Так траплялося тому, що ігри проходили одночасно із Всесвіт-ньою виставкою, і в Парижі так і не змогли приділити їм на-лежної уваги, а в олімпійсько-му комітеті Франції не виста-чало коштів для їх організації. У шоденнику П'єра де Куберте-на в той час з'явився запис: «Якщо і є у світі місце, де до Олімпійських ігор абсолютно байдужі, то це місце — Па-риж»...

СЬОГОДНІ
І ЗАВТРА

Озираючись на пройдений шлях, ще раз подумки перечитаємо номери нашої газети. Листи з репортажами, нарисами, кореспонденціями злітали до редакції, наче птахи. Вони несли на своїх крилах молоді звичаї трудових буднів і радість творчості юного митця, тривожні сигнали з цехів і будов, заповітні мрії і сподівання наймолодших кореспондентів молодіжного часопису.

Ми з вдячністю згадуємо наших активних авторів. Без яких цікаві, змістовні випуски «Молодого комунара» були б просто неможливі. Це С. Андрущенко (Петрівський р-н), В. Базилевський (м. Кіровоград), К. Башанкова (м. Олександрія), А. Венцковський (м. Світловодськ), Г. Войченко (м. Кіровоград), М. Гельман (Новоміргородський р-н), Л. Гідець (Добровеличківський р-н), Ю. Деруницький (м. Світловодськ), В. Дигало, Г. Дубіва, Є. Железняков (м. Кіровоград), Т. Журба (Долішеский район), С. Ілляшенко, О. Касиненко, Л. Калужна, В. Колісниченко, А. Корінь, І. Корзун (м. Кіровоград), А. Кримський (Кіровоградський район), Л. Лалінь (м. Кіровоград), К. Леснев (Гайворонський район), В. Мужий (Знам'янський р-н), Л. Народовий (м. Кіровоград), Л. Попчук (Новоміргородський р-н), М. Родиченко (Долішеский р-н), В. Сокуренько (м. Світловодськ), М. Стоян (Новоміргородський р-н), С. Фененко (Новгородківський р-н), В. Чабаненко (Маловисківський р-н), С. Шевряков (Голованівський р-н), В. Шульга (Новоміргородський р-н), В. Янишевський (м. Кіровоград) та багато інших.

Саме вони допомагали нам урізноманітнювати випуски тематичних сторінок «Гроно», «Вітрила», «П'яте колесо». Завдяки їхнім зусиллям наші рубрики грали оперативними матеріалами з найвіддаленіших районів області.

Ми дякуємо всім дописувачам, які взяли активну участь у передплатній анкеті «Газета-80». Листи з діловими пропозиціями і порадами нам надіслали: О. Шамаковська з Новоукраїнського району, Р. Ходакович з Устинівського району, А. Кияковська з Кіровограда та інші.

Слова подяки адресуємо членам молодіжних літстудій «Вісь» (м. Новоміргород), «Піласт» (м. Олександрія), «Обрій» (м. Кіровоград). Їхні твори хоч і не так часто, як хотілося б, з'являлись на сторінках «Молодого комунара», але були добрим стимулом для відвертої і серйозної розмови про роботу над поетичним словом, про майстерність і вибір теми.

Сьогодні, шановні наші колеги по перу, ми вітаємо вас із Новим роком! Зичимо світлої долі, сонячного довголіття і щедрого ужитку на ниві творчості!

Завтра чекаємо від вас нових творів про наше сьогодення, про підготовку до світлої дати — 110-річчя з дня народження В. І. Леніна, про трудові звершення радянських людей. Завтра сторінки газети виповняться вашими широкими і схвильованими рядками.

Котилося

«П'яте колесо»

Напередодні Нового року адміністрація майстерні «П'яте колесо» зрозуміла, що їй не до гумору. По-перше, весь рік «П'яте колесо» котилося сторінками газети з такими тривалими зупинками, що на його розшуки доводилося запрошувати гумористів області: Любов Гідець (Добровеличківський район), Вячеслава Сокуренька (м. Світловодськ), Володимира Бубиря (м. Кіровоград) та інших.

По-друге, іноді «ПК» збачувало на зайздбному дорозі трафаретних висловів, і тоді на його спиці намотувались в'длісі репліки наших найдорожчих читачів.

І все ж, як нажуть у майстерні «ПК», головне — котитись, а не докититись. Так-от, переступаючи поріг Нового року, ми від щирого серця зичимо всім нашим дописувачам міцного здоров'я (гумористам воно краще необхідне), довгих років життя (щоб стати класиком при житті), удачі (переплатити повне зібрання творів І. Ільфа і Є. Петрова), успіхів у творчості («Молодий комунар» до ваших послуг) і сімейного щастя (мати добру тещу, розумну жінку і не мати боргів).

ВЕРНІСАЖ «ПК»

Художник-гуморист Володимир Постоєнко зізнався нам, що любить героїв своїх малюнків. «Розумієте, в чому справа, — сказав він, — всі вони такі слухняні, що виконують будь-яку мою волю. Вони роблять мні дурниці, від яких хочеться сміятись. А якщо разом зі мною посміхнуться і читачі «П'ятого колеса», то я буду цілком задоволений своїми «героями».

Отже, шанувальники гумору запрошуємо на виставку В. Постоєнка.

ГЛУМАЧНИК «ПК»

КОНФЕТТИ — постріл в товариша.

МАСКАРАД — усмішка тещі на іменинах зятя.

БЕНГАЛЬСЬКИЙ ВОГОНЬ — критика підлабузника.

ЛІД МОРОЗ — лід на прізвище Мороз.

ДОШІК — вид опадів на Новий рік.

КОНЦЕРТ — змова сесії студента-заочника.

ЯЛИНКА — звичайна сосна, прикрашена гірляндами та іграшками.

ЗАГАДКА — настрій начальника.

ЖАРТ — догана напередодні Нового року.

В. ВАСИЛЕНКО.

«НЕ ЛЮБЛЮ СВОЇХ ГЕРОЇВ»

ІНТЕРВ'Ю «ПК»

Кор.: Скажіть, Борисе Феофистовичу, чим для вас буде знаменний 1980-й рік?

З КІРОВОГРАДСЬКИМ ГУМОРИСТОМ БОРИСОМ ЧАМЛАЕМ НАШ КОРЕСПОНДЕНТ ЗУСТРІВСЯ ВИПАДКОВО. І, ЯК ВОДИТЬСЯ В ТАКИХ ВИПАДКАХ, ВЗЯВ У НЬОГО НА ВСЯК ВИПАДОК ПЕРШЕ ІНТЕРВ'Ю.

пропонуєте нашим читачам!

ЧАМЛАЙ: Новорічні мініатюри про нетипові натури.

У КНИГАРНІ

Питаються в продавниці — молодій жінці: — Як у вас в Новім році з'явилися новинки? — О, новинки є багато: — Внора наша Катя Десь дістала модну кофту, Валентина — плаття, А сьогодні відпустили з магазину Нату — Мріє дівчина придбати шубу волохату.

ПЛАН

Питаються в установі службовця Дем'яна: — Як у вас в Новім році намічені плани? — В мене планів є чимало, — той почав казати, — Головний із них — пугітку на курорт дістати.

Вівторок, 1 січня

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.40 — «Інформація, що очікує». 9.10 — Док. телефільм «Музика крики». 9.25 — Зіжжаний етюд. Поетична композиція. 9.55 — Мультифільм. 10.20 — «Тут ліра російська звучала». Фільм-концерт. 11.00 — Телефільм для дітей «Сніданок на траві». 2 серія. 12.10 — Міжнародна зустріч з хокею: «Монреаль Канадієнс» — ЦСКА. 14.10 — Програма, присвячена 21-й річчю Кубишевської революції. 15.40 — «Вступальні в рік Олімпіади». 16.25 — Телефільм «Той же Монхгаузен». 1 серія. 17.35 — «Зіжжаний етюд». 17.40 — Телефільм «Той же Монхгаузен». 2 серія. 18.45 — Світ зустрічає Новий рік. Міжнародна програма. 19.30 — «Заключний вечір IX Всесвітнього фестивалю «Пісня-79». (21.00 — «Час»). По закінченні — Новини. ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.15 — «Чарівне слово». Телевізійна для дітей. 11.00 — Виступає покаяльно-інструментальний ансамбль Московської філармонії «Фантазія». 11.35 — «Кіт-копаний». 12.15 — «Галанти твої, Україно». Концерт. 13.35 — Худ. телефільм «Новорічні пригоди Маші та Віті». 14.45 — Програма Білоруського телебачення. 16.10 — Док. телефільм «Небо — любов моя». 16.40 — «Світ Нового року і «Інтерклуб». 17.45 — Студія «Золотий клончик». 18.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «Здрастуй, рік олімпійський!» Спортивний телеосвіт. 20.40 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — Худ. фільм «Портрет з дощем». По закінченні — Новини.

Середа, 2 січня

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 9.05 — Мультифільм «Дядечко Ау». 9.25 — С. Соловейчик. «Ватага «Сім вітрів». Телевізійна. Історія 7-а «Пошесті». 10.10 — У світі тварин. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. телефільм «Сильніше вогню». 16.05 — Народні мелодії. 16.15 — «Велика арена юного спортсмена». 16.45 — Життя науки. 17.15 — «Знак орла». 1 серія. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Снігас народний артист РРФСР О. Розум. 19.20 — До 110-річчя з дня народження В. І. Леніна. Фільм «Серце матері». 21.00 — «Час». 21.35 — Театральні зустрічі. Велудий — народний артист РРФСР В. Лановий. По закінченні — Сьогодні у світі. ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Новини. 10.14 — Лікувати Державних премій УРСР 1979 року в галузі науки і техніки. 11.00 — Док. телефільм «Містечко здоров'я». 11.10 — «Віслюк і сім гномів». Язичкова вистава. 12.40 — «Господарський механізм: особливості і проблеми». 15.45 — Новини. 15.55 — Для малят. «Срібний дзвіночок». 16.15 — Концерт львівського ансамблю пісні і танцю «Черемонь». 16.55 — Кіножурнал. 17.10 — Телефільм «Музичний детектив». 18.00 — Худ. телефільм. 18.30 — Виступає хор Харківської музичної школи ім. Римського-Корсакова. 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — «День за днем». (К.д.). 19.45 — Розважальна програма. 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.35 — «Майстри зарубіжної естради». По закінченні — Новини.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 02301.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП

м. Кіровоград.

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 703.

Тираж 56 800.